

opnås en ny, supplerende miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Hverken Miljøstyrelsen eller Energistyrelsen er bekendt med, at sådanne supplerende godkendelser er givet, eller med, at der uden godkendelse og dermed ulovligt anvendes affald i kulanlæg. Hertil kommer, at det kan være funktionsmæssigt og teknisk vanskeligt helt eller delvis at erstatte kul med affald uden større kedelombygninger m.v.«

Spørgsmål 25:

»Det bedes oplyst, hvilken vægt der efter ministerens mening bør tillægges skærpede miljøkrav (rensning) for de 30 kulfyrede fjernvarmeværker ved sammenligning af brugernes nuværende varmeudgifter og kommende udgifter efter overgang til gasfyrede kraftvarmeværker.«

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Af Miljøstyrelsens gældende luftvejledning fra 1974 fremgår bl.a. en emissionsgrænse på 300 mg/m³ for partikeludsendelse. Miljøstyrelsen er i forbindelse med de planlagte ændringer af miljøbeskyttelsesloven (»miljøreformen«) ved at udarbejde en ny luftvejledning. Der opereres her forslagsvis med en emissionsgrænse på 100 mg/m³ for partikeludsendelse.

Hverken Miljøstyrelsen eller Energistyrelsen er bekendt med, hvor mange af de i spørgsmålet nævnte 30 kulfyrede værker der vil få problemer med at leve op til den nye grænseværdi. Hertil kommer, at eksisterende anlæg som udgangspunkt kun skal overholde den nye grænse, såfremt miljømyndighederne anvender hjemmelen i forslaget til ny miljøbeskyttelseslov om ændringer i eksisterende godkendelser.

For svovlindhold er den gældende grænse max. 0,9 pct. af brændselsmængden (vægtprocent). Miljøministeriet har ikke aktuelle overvejelser om at ændre på den gældende grænse, hvilket bl.a. må ses i sammenhæng med, at der ikke siden 1985 er sket en yderligere kuludbygning på fjernvarmeværker, og at det i varmeplanlægningen siden da har været en målsætning at begrænse kulanvendelsen.

Det tilføjes, at de miljømæssige fordele vil indgå i de samfundsøkonomiske vurderinger

ved den omlægning til renere brændsler, der følger af ændringsforslaget.«

Spørgsmål 26:

»Udvalget anmoder om nøjagtige beregninger over konvertibilitetsomkostningerne til naturgas, og i den forbindelse ønskes, at ministeriets tal sættes i relation til beregninger fra Kulklubben og Danske Fjernvarmeværkers Forening.«

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som er fremkommet med følgende gennemgang, hvortil jeg kan henholde mig.

Omstilling fra kulfyret fjernvarme til decentral kraftvarme baseret på naturgas

Indledning

Nærværende gennemgang omhandler de økonomiske konsekvenser ved fjernvarmeværkers omlægning fra kulfyret varmeproduktion til kraftvarmeproduktion baseret på naturgas. De økonomiske konsekvenser søges belyst både fra samfunds- og selskabsøkonomiske synsvinkler.

Omlægningen til naturgasbaseret decentral kraftvarme indebærer investeringer i kraftvarmeanlæggene, som sammen med omkostninger til anvendelse af naturgas samt driften indgår ved de samfundsøkonomiske beregninger.

Fra de nævnte omkostninger er trukket værdien af den elektricitet, som produceres på kraftvarmeværket. Elektriciteten er værdisat ud fra gældende principper, hvorefter den producerede el værdisættes svarende til de omkostninger, der ville være medgået til en tilsvarende elproduktion i det samlede elsystem.

Resultaterne er angivet som nuværdien af de samlede omkostninger og indtægter over en 20-årig periode med en kalkulationsrente på 7 pct. p.a.

Ved de samfundsøkonomiske beregninger for fortsat kulfyring indgår alene drifts- og brændselsomkostninger, hvorimod investeringer i fyringsanlæg er udeladt, uanset at beregningerne er foretaget over en 20-årig periode.

De selskabsøkonomiske konsekvenser er belyst ved en balanceret varmepris. Den balanceerede varmepris angiver den konstante reale pris over perioden, som vil give dækning for de fo-